

ADVIES

CRB 2016 - 0470

De integratie van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie, het Raadgevend Comité voor de postdiensten, het Observatorium van de Rechten op het Internet en de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

**Advies over de integratie van het Raadgevend Comité voor de
telecommunicatie, het Raadgevend Comité voor de postdiensten,
het Observatorium van de Rechten op het Internet en de
Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten in de
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven**

**Brussel
24.02.2016**

Inbehandelingneming

Bij brief van 20 november 2015 heeft Vice-eersteminister en minister van Ontwikkelingssamenwerking, Digitale Agenda, Telecom en Post, de heer Alexander De Croo, de raad in de onderstaande bewoordingen om advies gevraagd:

"Geachte heer Tollet,

Voorzitter,

Met deze brief vraag ik overeenkomstig artikel XIII.17 van het Wetboek Economisch Recht een advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven met betrekking tot de mogelijke integratie binnen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van de Raadgevende Comités voor de Postdiensten en voor de telecommunicatie en van het Observatorium van de Rechten op het Internet.

Zoals voorzien in artikel XIII.17, vraag ik eveneens het advies van elk van de twee betrokken Raadgevende Comités en van het Observatorium.

Kan u mij het advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven bezorgen tegen uiterlijk einde februari 2016.

..."

Bij brief van 7 januari 2016 heeft Vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, de heer Kris Peeters, de raad in de onderstaande bewoordingen om advies gevraagd:

"Mijnheer de Voorzitter,

Artikel XIII.17 van het Wetboek van economisch recht schrijft voor dat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de raadgevende commissies die als bevoegdheid hebben het uitbrengen van adviezen met algemene draagwijdte betreffende economische aangelegenheden, kan integreren binnen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, onder de vorm van een bijzondere raadgevende commissie als bedoeld in de artikelen XIII.6 tot XIII.16, na advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en van de betrokken raadgevende commissie. De Koning kan daartoe de bestaande wettelijke bepalingen opheffen, wijzigen, aanvullen of vervangen.

Ik zou graag in kennis worden gesteld van het advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven over deze integratie. Uw antwoordt wordt verwacht binnen de drie maanden na ontvangst van dit schrijven.

..."

Het dagelijks bestuur heeft tijdens zijn vergadering van 20 januari 2016 beslist beide adviesvragen gezamenlijk te behandelen. Daartoe werd de subcommissie Wetboek economisch recht - boek XIII Overleg belast met het opstellen van een ontwerpadvies.

Het advies werd op 24 februari 2016 voorgelegd aan de plenaire vergadering, die het unaniem heeft goedgekeurd.

Inleiding

Het boek XIII "Overleg" in het Wetboek van economisch recht (hierna WER) is gewijd aan het overleg tussen de overheid en de economische actoren enerzijds en aan het gestructureerde overleg tussen de economische actoren onderling anderzijds. Het vertrekt van de vaststelling dat er in de loop der jaren een wildgroei van overlegorganen en commissies is ontstaan, die adviezen verlenen en het economische beslissingsproces voorbereiden. Om hieraan tegemoet te komen en om de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever met de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven in ere te herstellen, heeft boek XIII tot doel de economische adviesorganen onder een gemeenschappelijke koepel, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (hierna CRB), te brengen, in de vorm van bijzondere raadgevende commissies. Deze hervorming moet onder meer leiden tot een doorzichtiger institutioneel landschap, een grotere draagwijdte van de verstrekte adviezen, een efficiënte inzet van middelen en een administratieve vereenvoudiging.

Artikel XIII.17 WER schrijft voor dat de Koning, bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit, bestaande adviesorganen, die adviezen uitbrengen met algemene draagwijdte betreffende economische aangelegenheden, kunnen integreren binnen de CRB onder de vorm van bijzondere raadgevende commissies, en dit na advies van de CRB en van de betrokken raadgevende commissies. In de memorie van toelichting bij de wet van 15 december 2013 houdende invoeging van het boek XIII werd een niet-limitatieve lijst van 11 adviesorganen opgenomen, die onder de gemeenschappelijke koepel van de CRB gebracht kunnen worden.

In een eerste fase werd in 2014 reeds het advies gevraagd van de CRB en de betrokken adviesorganen betreffende de integratie van de Raad voor het Verbruik, de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen en de Commissie voor Milieu-etikettering en Milieureclame. De CRB, de Raad voor het Verbruik en de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen hebben zich in hun adviezen positief uitgelaten over een mogelijke integratie, mits aan een aantal voorwaarden is voldaan¹. De integratie van deze adviesorganen is momenteel in voorbereiding.

In een tweede fase wordt het advies gevraagd van de CRB en de betrokken adviesorganen over de mogelijke integratie binnen de koepel van de CRB van de Raadgevende Commissies voor de telecommunicatie en de postdiensten en het Observatorium van de Rechten op het Internet, adviesorganen die onder de bevoegdheid van de minister van Digitale Agenda, Telecom en Post, de heer De Croo vallen, en van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten, adviesorgaan dat onder de bevoegdheid van de minister van Consumenten, de heer Peeters valt.

---

¹ zie: [het advies van de CRB](#), [het advies van de Raad voor het Verbruik](#) en [het advies van de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen](#).

Het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie werd opgericht door de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. Sinds de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector werd het Comité ingedeeld bij de FOD Economie. Het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie vormt een forum waarin de gesprekspartners van de sector van de telecommunicatie zitting hebben en waarin de evoluties en de tendensen binnen de sector worden opgevolgd. Het Comité verstrekt aanbevelingen en adviezen op eigen initiatief of op vraag van de Minister of het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT), onder meer over het ontwerp van begroting van de Ombudsdienst voor telecommunicatie, en betreffende de activiteiten van het BIPT. Het Comité is, naast de voorzitter, samengesteld uit 43 leden, met onder meer vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werknemers en de werkgevers (met inbegrip van de kmo's), de gebruikers, producenten van telecommunicatie-uitrustingen, dienstverleners, operatoren van vaste en mobiele openbare telecommunicatienetten, operatoren belast met de universele dienstverlening, en vertegenwoordigers van de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen. Daarnaast hebben het BIPT en de Ombudsdienst voor telecommunicatie als waarnemer zitting in het Comité.

Het Raadgevend Comité voor de postdiensten werd eveneens opgericht door de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. Naar analogie met het Raadgevend Comité voor de Telecommunicatie voorzag de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische Post- en telecommunicatiesector de indeling van dit Comité bij de FOD Economie, maar de bepalingen zijn nooit in werking getreden. Het Raadgevend Comité voor de postdiensten vormt een forum waarin de gesprekspartners van de sector van de postdiensten zitting hebben en waarin de evoluties en de tendensen binnen de sector worden opgevolgd. Het Comité geeft, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van het BIPT of van de Minister adviezen over alle aangelegenheden inzake de postdiensten. Het Comité brengt normaal gezien elk jaar een advies uit over de begroting van de Ombudsdienst voor de Postsector. Daarenboven wordt het Comité geraadpleegd met betrekking tot de bepalingen in het beheerscontract die de gebruikers aanbelangen. Het Comité is, naast de voorzitter, samengesteld uit 37 leden, met onder meer vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werknemers en de werkgevers (met inbegrip van de kmo's), de gebruikers, vertegenwoordigers van bpost, van andere aanbieders van postdiensten, personen die worden gekozen om hun bevoegdheid inzake postaangelegenheden, alsook vertegenwoordigers van de federale regering en de gewestregeringen. Daarnaast hebben het BIPT en de Ombudsdienst voor de Postsector als waarnemer zitting in het Comité.

Het Observatorium van de Rechten op het Internet werd opgericht bij koninklijk besluit van 26 november 2001. Het Observatorium heeft als opdracht, ofwel op eigen initiatief, ofwel op verzoek van de Minister van Economie, adviezen te geven over alle economische problemen inzake het gebruik van nieuwe informatie- en communicatietechnologieën, het overleg te organiseren tussen de betrokken economische actoren en het publiek over deze materie informeren en het er gevoelig voor maken. Het Comité is, naast de voorzitter, samengesteld uit 14 leden, waaronder 4 persoonlijkheden verkozen onder de leden van het onderwijzend personeel van de universiteiten en de universitaire centra, 4 persoonlijkheden verkozen onder de vertegenwoordigers van de gebruikers van internet, 4 persoonlijkheden verkozen onder de vertegenwoordigers van de dienstverleners van de informatiemaatschappij, een vertegenwoordiger van de Minister van Economie en een vertegenwoordiger van de Minister van Middenstand. Het Observatorium is echter niet meer actief sinds 2010.

De Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten werd opgericht door de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten. De Commissie vormt een forum waar gebruikers, producten, distributeurs, overheid en gespecialiseerde instellingen met elkaar in dialoog gaan. De Commissie heeft onder meer als opdracht om advies uit te brengen bij het opstellen van reglementering die verband houdt met de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de consumenten (boek IX WER: Veiligheid van producten en diensten), over het beleid van de federale overheid rond de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de gebruikers bij het op de markt brengen van producten, of wanneer de minister het publiek moet inlichten over risico's en algemene problemen bij specifieke producten of diensten. De Commissie is, naast een voorzitter en een vicevoorzitter, samengesteld uit 27 leden, waaronder vertegenwoordigers van de werkgevers- en werknemersorganisaties, consumentenorganisaties en deskundigen. De vertegenwoordigers van de bevoegde overheden, de coördinator van het Centraal Meldpunt en één vertegenwoordiger van elke terzake bevoegde administratie zetelen met raadgevende stem. Sinds een drietal jaar zijn er geen activiteiten meer binnen deze Commissie, onder meer door personeelsproblemen bij het secretariaat en het uitblijven van een nieuwe samenstelling van de Commissie.

ADVIES

1 Algemene beschouwingen

De raad steunt ten volle de nagestreefde doelstelling van boek XIII van het Wetboek van economisch recht om de wildgroei aan economische adviesorganen tegen te gaan en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven als de gemeenschappelijke koepel te beschouwen waaronder de economische adviesorganen als bijzondere raadgevende commissies worden geplaatst. De raad herinnert eraan dat deze doelstelling ook reeds ten grondslag lag aan de wet van 1948, maar dat de wetgever in de loop der jaren zich hieraan niet gehouden heeft. De raad hoopt bijgevolg dat boek XIII ook in de toekomst nageleefd wordt en dat, vooraleer over te gaan tot het eventueel oprichten van nieuwe economische adviesorganen, de in boek XIII uitgewerkte structuur in gedachten wordt gehouden.

De raad is van mening dat deze nieuwe structuur tot een efficiëntere inzet van de middelen en tot een aanzienlijke rationalisatie kan leiden. Als voorbeelden kunnen de mogelijkheid om gemeenschappelijke hoorzittingen te organiseren of om eventueel gemeenschappelijke adviezen uit te brengen worden vermeld. De raad is aldus voorstander van de integratie van de adviesorganen die het voorwerp van deze adviesvragen uitmaken.

De raad stelt vast dat het secretariaat van de CRB reeds op vraag van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie de coördinatie heeft verzorgd van een transversale studie over het belang van de telecomsector in België op economisch, sociaal en maatschappelijk vlak. Met andere woorden, het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie heeft reeds de toegevoegde waarde ondervonden die het secretariaat van de CRB en een integratie onder de koepel van de CRB kan leiden. De raad is ervan overtuigd dat een integratie de CRB ook in staat zal stellen meer informatie te verzamelen voor de analyses die in het kader van het Technisch verslag worden gemaakt. Zo zal de raad zich niet hoeven te beperken tot de vaststelling van een ontwikkelingsachterstand in de takken die bij de digitale revolutie betrokken zijn, maar zal een analyse van de oorzaken en de remedies mogelijk worden voor de takken waarin de federale bevoegdheden nog zeer aanzienlijk zijn. Volgens de Raad zal dit de CRB ook in staat stellen een positie in te nemen in de werkzaamheden van de Europese Commissie op het vlak van de digitale agenda.

Wat betreft het Observatorium van de Rechten op het Internet merkt de raad op dat dit adviesorgaan sinds 2010 niet meer actief is. In de geest van boek XIII WER, met name om de wildgroei aan economische adviesorganen tegen te gaan en in het kader van een rationalisatie, acht de raad het dan ook aangewezen om de bevoegdheden van dit Observatorium over te hevelen naar het Raadgevend Comité voor de Telecommunicatie. De raad vindt hiervoor steun in het boek "Toezicht in de elektronische communicatiesector: Constitutionele en institutionele aspecten van de wijzigende rol van de overheid" uit 2010, van professor David Stevens (KUL):

"Sinds de hervorming van het markttoezicht in België in 2003, maken zowel het Observatorium als het Raadgevend Comité voor Telecommunicatie echter deel uit van de Federale Overheidsdienst Economie. Het lijkt daarom eerder aangewezen beide instanties samen te voegen met het oog op het creëren van een ruimer maatschappelijk draagvlak voor beleidsadviezen in verband met informatie- en communicatietechnologie".

De raad stelt vast dat met de integratie van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten de aandacht voor het aspect consumentenzaken en consumentenbescherming binnen de koepel van de CRB verder uitgebreid zou worden, nadat reeds eerder positief werd geadviseerd over de integratie van de Raad voor het Verbruik en de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen. De integratie van deze adviesorganen zou toelaten om het economisch beleid vanuit verschillende invalshoeken te benaderen en deze verschillende invalshoeken samen te brengen. De integratie kan aldus bijdragen tot een betere marktwerking, die in staat stelt om de verschillende doelstellingen van economisch beleid te bereiken, met name efficiëntie, vrije mededinging, consumentenbescherming, aandacht voor het milieu...

De raad heeft opgemerkt dat de werkzaamheden van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten sinds een drietal jaar zijn stilgevallen, onder meer door personeelsproblemen bij het secretariaat en door het uitblijven van een nieuwe samenstelling. Hoewel in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2015 een oproep tot kandidaten werd gepubliceerd, is er voorlopig weinig evolutie in dit dossier. Opnieuw in het kader van het streven naar meer rationalisatie en gelet op de gedeeltelijke overlapping, zowel qua samenstelling als qua bevoegdheden, vraagt de raad zich af of het niet wenselijk zou zijn om de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten niet als een afzonderlijke bijzondere raadgevende commissie te integreren, maar wel op te nemen binnen de te integreren Raad voor het Verbruik. Binnen de te integreren Raad voor het Verbruik zou dan, indien gewenst, een commissie gecreëerd kunnen worden die zich specifiek bezighoudt met de veiligheid van producten en diensten.

De raad is er zich van bewust dat elk adviesorgaan zijn eigen samenstelling, werking en bevoegdheden heeft. Bij de integratie dient dan ook het nodige respect aan de dag te worden gelegd voor ieders specificiteit. Zo voorziet Artikel XIII.21 van het wetboek reeds dat de CRB en de bijzondere raadgevende commissies hun bevoegdheden met de ruimste zelfstandigheid uitoefenen, binnen de grenzen van wat bepaald is in boek XIII. Voor het goed functioneren van de nieuwe structuur is het volgens de raad cruciaal dat de samenwerking tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de bijzondere raadgevende commissies op een zo efficiënt mogelijke manier verloopt. Daartoe zijn regelmatige contacten tussen de secretaris van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de voorzitters van de bijzondere raadgevende commissies noodzakelijk, zoals voorzien in artikel XIII.21 van het wetboek. In dezelfde lijn acht de raad het belangrijk dat ook reeds voorafgaandelijk overleg wordt gepleegd om een vlotte integratie voor te bereiden, en om zoveel als mogelijk rekening te houden met de bekommernissen van de betrokken adviesorganen.

2 Behandeling van de adviesaanvraag

Artikel XIII.20 §1 WER bepaalt dat elke adviesaanvraag van een overheidsinstantie waarvoor de CRB of een in haar schoot opgerichte bijzondere raadgevende commissie bevoegd is, ingediend wordt bij het secretariaat van de CRB. Het is de voorzitter van de CRB die, op voorstel van de secretaris, het verzoek tot advies overmaakt aan de bevoegde bijzondere raadgevende commissie of commissies, in functie van de doelstellingen die met de adviesvraag of de ontwerpen van regelgeving in kwestie worden nagestreefd. Volgens de raad kan hiermee de rijkdom van de koepelstructuur duidelijk worden aangetoond: indien noodzakelijk kan eenzelfde problematiek bijvoorbeeld door de CRB als orgaan van het interprofessioneel overleg worden benaderd vanuit de invalshoek van een efficiënte marktwerking via inkomensverdeling en economische groei, door de commissie duurzame ontwikkeling van de CRB vanuit de invalshoeken milieu en productie, door de te integreren Raad voor het Verbruik vanuit de invalshoek van de consumentenbescherming...

Artikel XIII.20 §2 WER bepaalt verder dat, als aan meerdere bijzondere raadgevende commissies een vraag wordt voorgelegd over eenzelfde onderwerp, de adviezen van de bijzondere raadgevende commissies opgenomen worden in een globaal advies van de CRB. De raad wenst dit als volgt concrete invulling te geven: wanneer het secretariaat een adviesvraag ontvangt en deze door de voorzitter, op voorstel van de secretaris, wordt doorgestuurd naar de bevoegde BRC('s), zou deze adviesvraag eveneens worden voorgelegd aan het dagelijks bestuur van de CRB, gelet op het belang van de centrale as werkgever/werknemer in boek XIII. Het dagelijks bestuur zal dan oordelen over de wenselijkheid om een advies uit te brengen vanuit de CRB, als orgaan van het interprofessioneel overleg. Indien de CRB beslist om ook een advies uit te brengen, zullen de adviezen van de BRC's als op zichzelf staande adviezen publiek worden gemaakt, maar zal in het advies van de CRB worden gepoogd om de adviesvraag ook vanuit andere invalshoeken te benaderen en de verschillende standpunten met betrekking tot de verschillende doelstellingen van het economisch beleid met elkaar te verzoenen. De raad acht het belangrijk dat deze procedure op een duidelijke manier omschreven wordt in het huishoudelijk reglement van de CRB en van de BRC's.

De raad wenst hierbij echter op te merken dat, gelet op de specificiteit van elk adviesorgaan, het eerder uitzonderlijk zal zijn dat de voorzitter van de CRB een adviesvraag aan meerdere bijzondere raadgevende commissies zal richten. Bovendien wijst de raad op het belang om, in geval van moeilijkheden bij het toekennen van de adviesvraag, een beroep te doen op het in artikel XIII.21 voorziene overleg tussen de voorzitters van de BRC's en de secretaris, of bij diens afwezigheid de adjunct-secretaris, van de CRB. Hiertoe zou eveneens een efficiënte procedure uitgewerkt moeten worden in het huishoudelijk reglement van de CRB en van de BRC's.

Volgens artikel XIII.20 §3 moet de overheidsinstantie die om een advies verzoekt, in de aanvraag een termijn bepalen waarbinnen het advies moet worden uitgebracht, met een minimum van één maand, tenzij in geval van gemotiveerde hoogdringendheid. Indien de termijn verstreken is en geen advies is verstrekt, is het advies niet meer vereist. In zijn advies van 27 maart 2013² heeft de raad reeds gewezen op het feit dat een minimumtermijn van één maand te kort is om de leden de gelegenheid te geven hun respectieve organisaties te raadplegen, een grondige analyse te verrichten van de diverse elementen in de adviesvraag en aldus een daadwerkelijk overleg mogelijk te maken. Bovendien heeft elk adviesorgaan een interne procedure voor het behandelen van een adviesvraag in werkgroepen, commissies, subcommissies, ...en voor het goedkeuren van ontwerpadviezen. De raad vreest dat de nieuwe koepelstructuur het uitbrengen van adviezen binnen de door de overheidsinstantie opgelegde termijn nog moeilijker zal maken indien de interne procedures van de bijzondere raadgevende commissies en de CRB niet zoveel mogelijk op elkaar afgestemd zullen worden in de huishoudelijke reglementen van de verschillende BRC's.

3 Secretariaat

Artikel XIII.13 WER bepaalt dat, bij ontstentenis van bijzondere regels in de oprichtingsakte of -aktes van een bijzondere raadgevende commissie, het secretariaat wordt waargenomen door het secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. De raad stelt vast dat, wat betreft de Raadgevende Comités voor de Telecommunicatie en de Postdiensten, het secretariaat momenteel wordt uitgevoerd door het BIPT, en wat betreft de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten door de FOD Economie. Gelet op de expertise en de ervaring die reeds aanwezig zijn bij het BIPT inzake telecommunicatie en postdiensten en bij de FOD Economie inzake consumentenzaken, vindt de raad het aangewezen dat het wetenschappelijk-technisch secretariaat van deze te integreren raden door hen wordt waargenomen. Dit houdt concreet in dat zij op vraag van de leden van de te integreren raden juridische analyses leveren met betrekking tot de interpretatie van wetgeving, maar ook alle noodzakelijke studies, nota's, en informatie ter ondersteuning van de werkzaamheden van de BRC's, met de nadruk op de verschillende economische beleidskeuzes die genomen kunnen worden met betrekking tot het behandelde onderwerp. Daarna komt het aan de BRC's toe om, hierbij ondersteund door het secretariaat van de CRB (zie verder) op basis van deze informatie een compromis te bereiken over de economische beleidsmaatregelen die het best bijdragen tot een betere marktwerking en aldus tot het bereiken van de verschillende doelstellingen van economisch beleid (efficiëntie, vrije mededinging, consumentenbescherming, aandacht voor het milieu...).

---

² CRB 2013-0435, Advies over het voorontwerp van wet houdende invoeging van het Boek XIII "Overleg" in het Wetboek van economisch recht: <http://www.ccecrb.fgov.be/txt/nl/doc13-435.pdf>

Om hun rol als adviserend orgaan in respectievelijk de sector van de telecommunicatie en de postdiensten en als controlemechanisme ten aanzien van het BIPT ten volle te kunnen uitvoeren, acht de raad het noodzakelijk dat het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie en het Raadgevend Comité voor de postdiensten ten allen tijde het BIPT kan oproepen om tijdens een vergadering uitleg te komen verschaffen omtrent hun werkzaamheden.

Volgens de raad behoort het aan het secretariaat van de CRB toe in te staan voor het administratief (organisatie van vergaderingen, presentiegelden, verplaatsingsvergoedingen, ledenbeheer...) en consultatief (opvolging van vergaderingen, verslagen of notificaties, adviezen, stimuleren van de totstandkoming van een compromis (zie hierboven)...) secretariaat van de te integreren adviesorganen. De raad acht het wel belangrijk dat het secretariaat van de CRB in geval van wetenschappelijk-technische of juridische vragen bij het opstellen van notificaties, verslagen of (voor)ontwerpen van adviezen, het zich steeds kan richten tot het BIPT of de FOD Economie. Een goede interactie en afstemming tussen het orgaan dat verantwoordelijk is voor het wetenschappelijk-technisch secretariaat en het secretariaat van de CRB is volgens de raad cruciaal. De raad pleit dan ook voor het afsluiten van dienstverleningsovereenkomsten met het BIPT en de FOD Economie.

De raad merkt verder op dat het secretariaat van de CRB slechts over een kleine taaldienst beschikt, en dat de vertaling van de adviezen en de andere documenten van de te integreren adviesorganen een aanzienlijke uitbreiding van de werklast met zich zou meebrengen. De raad acht het aangewezen dat de vertalingen voor de te integreren adviesorganen blijvend uitgevoerd worden door de diensten die hiervoor nu reeds verantwoordelijk zijn. Ook dit element dient volgens de raad in de dienstverleningsovereenkomsten te worden opgenomen.

De raad stelt tot slot vast dat de integratie van deze adviesorganen voor het secretariaat van de CRB niet alleen een uitbreiding van zijn takenpakket betekent, maar ook extra kosten (verplaatsingskosten, presentiegelden, vergoeding van de voorzitters, dranken tijdens de vergaderingen...) veroorzaakt. Om deze bijkomende werkingskosten te financieren moeten volgens de raad bijkomende middelen ter beschikking gesteld worden van het secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Wat betreft de verplaatsingskosten, presentiegelden, vergoeding van de voorzitters... vraagt de raad dat deze, teneinde de gelijkheid te bevorderen, zoveel als mogelijk gelijkgesteld zouden worden aan de bedragen die gelden binnen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de reeds bestaande bijzondere raadgevende commissies. In het kader van de gelijkheid geldt dit zowel ten aanzien van de adviesorganen waarvan de hierboven vermelde vergoedingen hoger liggen, als voor de adviesorganen waar deze vergoedingen lager liggen of momenteel niet worden betaald, zoals het geval is in de raadgevende comités voor de telecommunicatie en de postdiensten. Bijkomende middelen zullen in dergelijk geval aldus zeker noodzakelijk zijn.

Woonden, onder het voorzitterschap van de heer R. TOLLET, voorzitter van de Raad, de plenaire vergadering van 24 februari 2016, bij:

Lid benoemd op voorstel van de representatieve organisaties van de industrie en van het bank- en verzekeringswezen:

mevrouw DEMBOUR

Lid benoemd op voorstel van de representatieve organisaties die de ambachten, de kleine en middelgrote handelsondernemingen en de kleinindustrie vertegenwoordigen:

de heer VANDORPE

Lid benoemd op voorstel van de landbouworganisaties:

de heer GOTZEN

Lid benoemd op voorstel van de bosbouw:

de heer COOLENS

Leden benoemd op voorstel van de representatieve organisaties die de arbeiders vertegenwoordigen:

Algemeen Christelijk Vakverbond: de heer HANSSENS

Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België: de heer VALENTIN

Woonde de vergadering bij als deskundige van de Raad:

de heer DEBAENE